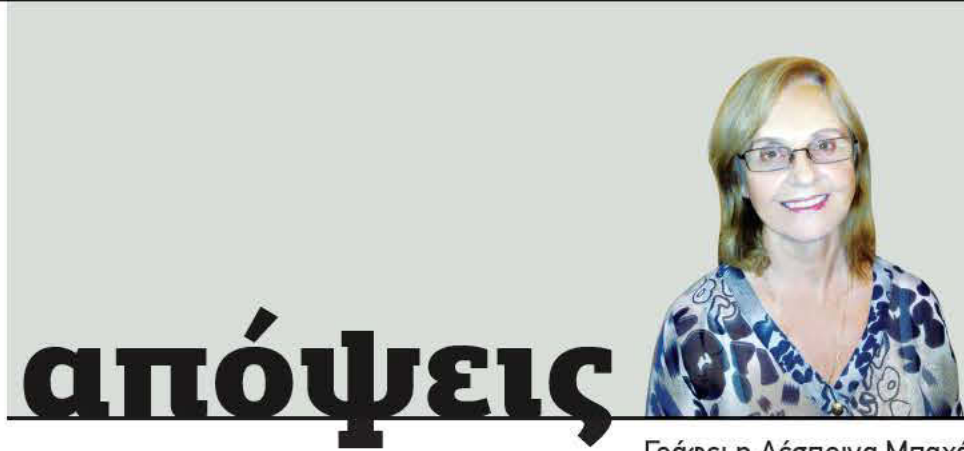

Η ΔΙΑΦΘΟΡΑ και το «Μετά από εμάς, ο κατακλισμός» της Πομπαντούρ, δεν έχουν μαγαρίσει μόνο τον Δημόσιο βίο της Ελλάδας, αλλά και την Ελληνική μας Γλώσσα. Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή. Το Γλωσσικό συντάραξε παλιότερα την Ελλάδα. Όπως γίνεται πάντα σε αυτού του είδους τις εμφύλιες διαμάχες, πίσω από τα λάβαρα του καθαρευουσιανισμού και του μαλλιαρισμού κρυβόταν η πολιτική αντιπαλότητα δυο παρατάξεων. Ποιος δεν θυμάται ότι τη Δημοτική την καθιέρωσε σαν επίσημη γλώσσα του Ελληνικού Κράτους το 1976 μια συντηρητική κυβέρνηση, έπειτα από τη συντριβή της δικτατορίας. Για να φτάσουμε βέβαια στην καθιέρωση της Δημοτικής σαν επίσημης γλώσσας του Ελληνικού κράτους, όπως γνωρίζουμε όλοι, πέρασε από πολλά στάδια. Θυμόμαστε που επί αιώνες το Βυζαντινό πνεύμα της τυπολατρείας μαχόταν την απλή γλώσσα του Ελληνικού Λαού. Και μετά πριν καλά-καλά βγούμε από το κράτος της μουσουλμανικής τυραννίας, πέρασε στην τυραννία του νεοελληνικού λογιολατρισμού. Στα φουσκωμένα μυαλά των σοφών μας η αγάπη και ο θαυμασμός για τους προγόνους έχασαν την ουσιαστική παιδευτική τους αξία έγιναν κήρυγμα ανεδαφικού ιστορικού και γλωσσικού δικασμού. Η Νεοελληνική αυτή αρχαιοπληξία διαιώνιζε τη διγλωσσία.

Η ΜΑΧΗ όμως του γλωσσικού δικασμού που είχε ξεκινήσει από το Νικόλαο Σοφιανό και τον Διονύσιο Σολωμό στην πιο πρόσφατη μορφή της, συνεχίστηκε στην Νεοκλασική Ελλάδα στα πατάκια των Λογοτεχνικών στεκιών της Αθήνας και στις συγκεντρώσεις -πιηγαδάκια τα λέγαμε - του κήπου του Ζαπτείου. Με τις άπειρες κόντρες καθαρευουσιάνων και μαλλιαρών ζυμώθηκε η Νεοελληνική Γλώσσα που δεν είναι τίποτε άλλο από ένα πάντρεμα και των δυο αυτών γλωσσικών μορφών, με στοιχεία που έχουν τη ροή της καθομιλουμένης, αλλά και την ακρίβεια της καθαρευουσιάνικης έκφρασης. Η πάλη αυτή των Λογίων μας για την επικράτηση των ιδεών τους σχετικά με το τι είναι σωστό, τι αποδεκτό και τι παραδεκτό γλωσσικά, κόπασε κάπως με την επικράτηση της

απόψεις

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

Αμεταρρύθμιστη η Μεταρρύθμιση

Δημοτικής στη Δημόσια ζωή της Ελλάδας από την Μεταπολίτευση του 1974, πρώτα στην Εκπαίδευση, ύστερα στη Δημόσια Διοίκηση και στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και με τη μεταρρύθμιση της κυβέρνησης Καραμανλή το 1976, ανακηρύχθηκε σαν επίσημη γλώσσα της Ελλάδας.

ΠΑΡΑ όμως τη θεσμοθέτηση της Δημοτικής σαν επίσημης γλώσσας του Ελληνικού κράτους δεν λύθηκε μέχρι σήμερα ακόμη οριστικά το Γλωσσικό Πρόβλημα. Γιατί τη συντηρητική κυβέρνηση, που ικανοποίησε το κοινωνικό αίτημα, τη διαδέχτηκε μια κυβέρνηση που προσπάθησε να αλλάξει τα πάντα. Όμως μια και δεν πρόφτασε να κάνει η ίδια τη Γλωσσική μεταρρύθμιση, προσπάθησε να ξεπεράσει τη συντηρητική κυβέρνηση χωρίς να υπάρχει η ανάλογη υποδομή. Και έτσι επικράτησε η ασυδοσία, που την μετονομάσαμε λαϊκισμό, μέσα στο κύμα των νεολογισμών που

μας έχει πλημμυρίσει καταπατείται κάθε κανόνας, καθένας είναι ελεύθερος να τραβολογάει τη Γλώσσα την Ελληνική προς όποια κατεύθυνση κρίνει καλό και η γραμματισμένη θεωρείται απελευθέρωση από τις δεσμεύσεις που επιβάλλουν οι γραμματικοί και οι συντακτικοί κανόνες. Βοιίζει γύρω μας μια Γλώσσα μασαταρδεμένη, που πολλές φορές खुδαία και κακόχη. Και αυτή η Γλώσσα η खुδαία και η κακόχη με τη μεγάλη διαδοχή της κινδυνεύει να καταστρέψει, αν δεν έχει καταστρέψει, το Γλωσσικό αίσθημα του Ελληνικού Λαού.

ΜΟΙΑΖΕΙ λοιπόν η κατάσταση στην Ελληνική μας Γλώσσα σήμερα, σαν κάποια μαλλιαριστές να αποφάσισαν να ξυρίσουν το χνούδι της Ελληνικής μας Γλώσσας που απογομνωμένη από κάθε χάρη, στερημένη από κάθε ευκινησία, ξεβαμμένη από κάθε χρώμα, ισοπεδωμένη, μονοσήμαντη,

αλύγιστη και αγκυλωμένη, κακόχη και ανίκανη να σηκώσει στη ράχη της ακόμα και το συνήθως ελαφρύ φορτίο της καθημερινής συνεννόησης, αφήνεται άοπλη από Γραμματική, από Συντακτικό και από κείμενα στα χέρια των Νέων παιδιών που ούτε ιδιαίτερους λόγους έχουν, ούτε βέβαια την υποχρέωση, ούτε και καμιά διάθεση να ασχοληθούν με την προστασία και την καλλιέργειά της. Δεν είναι ίσως σωστό να υπερβάλλουμε τον κίνδυνο και από μια άποψη μπορεί να δει κανείς και σαν μια γραφικότητα της εποχής, αυτό το άθλιο ανακάτεμα που μιλάμε και γράφουμε εμείς οι Νεοέλληνες. Όμως δεν είναι σωστό να αγνοούμε τους κινδύνους και να τους υποτιμούμε. Η γραφικότητα είναι καλό σαλατικό στην τέχνη και στη διανόηση γενικότερα, αλλά σαν κύριο πιάτο όμως δημιουργεί όξινες αντιδράσεις.

ΕΚΤΟΣ όμως από τον ασύδοτο λαϊκισμό η Ελληνική μας Γλώσσα βομβαρδίζεται και από ξένα ιδιώματα περισσότερα από όσα μπορεί να αντέξει. Μέσα σε μια πρόταση δέκα λέξεις, υπάρχει περίπτωση να χρησιμοποιούμε δυο ή και περισσότερες αγγλικές λέξεις. Ακόμη οι αρχαιοπληκτικοί δεν μπορούν να χωνέψουν την αλλαγή και έχουμε ακόμη και σήμερα φαινόμενο χρήσης της καθαρεύουσας σε πολλά επίσημα χαρτιά, ενώ αποτελεί κανόνα στην Εκκλησία. Πέρα και από αυτό το μίγρδεμα που μας δημιουργεί στη Νεοελληνική μας Γλώσσα ο Λαϊκισμός και οι Αρχαιοπληκτικοί, έχουμε και άλλο μίγρδεμα Δημοτικιστών που δεν μπορούν πια να διακρίνουν τις τοπικιστικές ιδιωματικές εκφράσεις και λέξεις από την «Αγνή» Δημοτική. Δηλαδή χρησιμοποιούνται λέξεις και εκφράσεις που δεν ανήκουν στη βάση της Ελληνικής Γλώσσας, αλλά σε παρακλάδια της, ενώ υπάρχει άλλη λέξη της βασικής Ελληνικής Γλώσσας για το ίδιο νόημα.

ΤΡΙΑΝΤΑΕΞΙ χρόνια μετά τη Γλωσσική Μεταρρύθμιση της κυβέρνησης Καραμανλή το 1976 και η Ελληνική Γλώσσα συνεχίζει να αιωρείται Αμεταρρύθμιστη. Γιατί ναι μεν η απαραίτητη Μεταρρύθμιση έγινε, αλλά δεν εξελίχθηκε στο βαθμό που έπρεπε και εξακολουθεί να παραμένει Πρόβλημα για τον Ελληνισμό.

Giorgio's is located in the heart of Belmore with plenty of parking, personal friendly service, relaxed and happy mood, and most importantly its delicious home-style recipes.

Giorgio's
will cater for birthdays,
corporate functions,
christenings
and your next event.

cafe • bar
Giorgio's
family environment

104 Kingsgrove Road, Belmore • Ph.: 9718 8555